

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA CELEBRADA EL DIA 13 D'AGOST DE 2008

A Rellinars, tretze d'agost de 2008, essent les divuit hores deu minuts i sota la Presidència del Sr. Alcalde, Francesc Sales i Benítez, es reuneixen, prèvia citació en forma els regidors: Mª Dolors Moreno Albareda, Carles Pi Delgado, Pasqual López Martí, Àngel Puig i Serra, Josep Ribera i Lleonart i Mercè Fraga Pauls, actuant com a secretària, la que ho és de la corporació.

Oberta la sessió per la presidència, el Sr. Puig demana al Sr. Sales si existeix la possibilitat d'incloure el punt de precs i preguntes.

El Sr. Sales respon que és tracta d'un Ple extraordinari, però que si tots estan d'acord i s'agilitza el transcurs del Ple que no hi ha cap problema en que es tracti aquest punt.

Seguidament es passa a debatre el punts inclosos en l'ordre del dia:

1.- APROVACIÓ, SI S'ESCAU, EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE TARIFES PEL SUBMINISTRAMENT D'AIGUA EN BAIXA A RELLINARS.

Sobre aquest punt el Sr., Sales exposa que l'empresa Mina d'Aigües, fa un parell de mesos van presentar l'estat de comptes del servei d'aigua a Rellinars i per tal d'eixugar el dèficit del 30% s'ha proposat una revisió de preus.

El Sr. Puig exposa que no veuen clara aquesta proposta ja que l'augment dels mínims el que fa és encarir l'aigua que es necessita. D'altra banda consideren que aquest augment ve a ser uns 4000 euros més a l'any, si s'augmentés un 4,5% quedarien uns 3000 € que creiem podria sufragar l'Ajuntament, significat únicament un 0,7% del pressupost, i per tant seria més adequat contenir despeses.

El Sr. Sales exposa que és un augment basat en un equilibri de costos i despeses. L'empresa porta molts anys arrossegant dèficits importants i per tant si el 1r bloc no s'incrementa aquest deute no es podria eixugar mai. De tota manera s'ha de tenir en compte que les taxes són per assumir el que costen els serveis i d'això en depèn un bon ús. No correspon que des de l'ajuntament disfressem els costos subvencionant part del rebut, l'empresa Mina ho ha justificat i detallat i tot i no ser una decisió popular si és justificada, continuem pensant que és necessari apropar el preu del servei al seu cost real.

El Sr. Puig exposa que aquests serveis són molt costosos i que si l'Ajuntament gestiona bé els recursos, com per exemple gastar menys en festes es podria mirar de no apretar als contribuents.

El Sr. Sales exposa que no toca entrar en un diàleg per discutir el que està més o menys ben gastat.

El Sr. Puig manifesta que troba a faltar ens els plens que cada grup doni la seva opinió, respecte a les propostes.

La Sra. Moreno respon que les votacions reflecteixen l'opinió de l'equip de govern, que les discussions són prèvies i no creiem que s'hagin de portar al públic.

Seguidament es passa a votar la proposta

Examinat l'expedient , presentat per l'empresa Mina Pública Aigües de Terrassa, empresa concessionària del servei públic municipal d'abastament d'aigua a Rellinars ,s'aprova per 4 vots a favor i 3 en contra

Primer.- Informar favorablement , l'expedient de modificació de tarifes de subministrament d'aigua en baixa a Rellinars, presentat per Mina Pública Aigües de Terrassa, d'acord amb el següent detall:

Mínim consum facturable: 18m³/abonat trimestre

Fins a 18m ³ /abonat/trimestre	0,7287 €/m ³
De 19 a 51m ³ /abonat/trimestre	0,7800 €/m ³
Excés de 51m ³ /abonat/trimestre	0,8673 €/m ³

Serveis de comptadors.- 2,16 €/trimestre

2.- APROVACIO, SI S'ESCAU, MODIFICACIÓ ORDENANÇA FISCAL Nº 16 REGULADORA DE LA TAXA PER PRESTACIÓ SERVEI ESCOLA BRESSOL

Sobre aquest punt el Sr. Sales exposa que és un dels serveis que l'ajuntament considera bàsic poder-lo donar amb garanties i continuïtat i un cop estudiats els costos, amb quotes i subvencions s'hauria d'incrementar el preu per poder mantenir la qualitat i garantir que no hi hagi més desequilibri. En una reunió amb pares i membres de l'Ampa ja es va exposar que s'augmentaria la taxa i que si bé no hi va haver alegria, sí comprensió. Els costos de les taxes s'han d'afrontar amb valentia, l'Ajuntament té unes possibilitats i són limitades, el no afrontar aquesta realitat a la llarga seria perjudicial pel sosteniment del servei.

El Sr. Puig demana la llista de pares , ja que ells han parlat amb un que no està d'acord. Exposar que estarien d'acord amb que la taxa s'incrementés l'IPC

previst, entenent que tot i que el servei sigui deficitari també és una font d'ingressos que fa que la gent es quedi al poble. L'escola també donarà un dèficit , però s'ha de suportar.

El Sr. Sales exposa que es conscient de la realitat, les previsions indiquen que l'Ajuntament finançarà 1/3 del cost i estem dins d'aquestes.

Es proposa l'aprovació de la modificació de l'ordenança fiscal nº 16, reguladora de la taxa, per prestació del servei d'escola bressol , atenent l'estudi elaborat en el qual es posa de manifest la necessitat d'incrementar les tarifes .

Proposta.- Modificació article 6 Quota tributària

Quota servei	115 €/ mes
Matricula	90 € per curs
Quota Material	20 € per curs

La quota mensual serà de 125 €, repartida en 11 quotes. Aquesta quota inclou la matricula i la quota de material.

En el casa que un nen/a causi baixa durant el curs escolar, es liquidarà la part restant de matricula no satisfeta, aplicant aquest mateix criteri pel que fa a la quota de material escolar.

SERVEIS CANGURATGE

SERVEI MENJADOR	
Servei menjador	60 €/mensuals
Esporàdic menjador	5 €/dia/nen
Esporàdic 3 dies setmana	40 €/mensuals
MATINERS	
De 8 a 9 hores mati (fix)	60 €/mensuals
de 8 a 9 hores matí (3 dies setmana)	48 €/mensuals
Esporàdic	5€/hora

S'aprova per 4 vots a favor i 3 en contra

Primer.- Aprovar provisionalment la modificació de l'ordenança fiscal núm. 16, reguladora de la taxa per prestació del servei d'escola municipal, en els termes que figura a l'expedient.

Segon.- Exposar al públic en el taulell d'anuncis de l'Ajuntament i en el Butlletí Oficial de la Província, durant un termini de trenta dies hàbils, comptats des del dia següent a la seva publicació.

Tercer.- Considerar, en el supòsit que no es presentin reclamacions a l'expedient, en el termini indicat, que l'acord esdevindrà definitiu.

Quart.- La modificació de l'Ordenança fiscal núm. 16 entrarà en vigor a partir de la publicació de l'acord de la mateixa i regirà mentre no se n'acordi la seva derogació o modificació.

3.- APROVACIÓ, SI S'ESCAU, MOCIÓ SOBRE PRESTACIONS D'ORIGEN FEUDAL O JURISDICCIONAL

PROPOSTA

Exposició de motius

De conformitat amb una nova idea de la propietat, al segle XIX es van dictar un seguit de lleis conegudes com a desamortitzadores. Entre aquestes lleis hi han el Reial Decret de 2 de febrer de 1837, que restablí la Llei de Senyories de 3 de maig de 1823 i el Decret de Corts de 6 d'agost de 1811, així com el Decret de 26 d'agost de 1837.

Aquest seguit de disposicions legals varen establir l'abolició del regim feudal en vigor a Espanya fins aquelles dates. En concret, es varen abolir totes les prestacions que tinguessin el seu origen en un títol feudal o jurisdiccional.

Entre aquestes prestacions, hi havia naturalment moltes emfiteusis senyoriales, que eren les existents en els vescomtats, comtats, marquesats, baronies, castells, verveories, torres, quadres i altres senyories feudals.

Així en el primer apartat de la disposició, es recull tot un conjunt de prestacions censals de caràcter feudal que s'han de considerar abolides. Igualment s'estableixen les disposicions per fer complir les presumpcions legals contingudes en les Constitucions i Altres Drets de Catalunya L. IV Títol XXX Vol I. Costums de Catalunya i en els Costums de Catalunya entre Senyors i Vassalls que tenen castells per Senyor o altres feus compilats per Pere Albert i que per falta de coneixement dels emfiteutes, no es van aplicar en el seu moment, fent notar que si l'emfiteuta estava sotmès a elles, o prestava homenatge, era perquè tenia un feu pel senyor i per tant el cens era una de les prestacions feudals abolides. Pel que fa a la forma de conèixer si l'emfiteuta estava sotmès a les Costums de Catalunya o prestava homenatge, això consta normalment en els capbreus, fins i tot els més tardans del segle XVIII i començaments del XIX.

D'altra banda en aquells indrets en que el senyor directe havia tingut senyoriu

jurisdiccional, es presumia que el seu origen era l'ús i l'abús de la jurisdicció o imperi, tal i com s'anomenava també la jurisdicció, i que per tant havien quedat extingides i en aquest sentit es pronuncià reiteradament el Tribunal Suprem. Entre altres SSTS de 5 de juliol de 1851, 13 de setembre 1.862, 17 de juny de 1.865, 25 de maig de 1.870 i 7 de març de 1.871.

Com a excepció a aquesta regla, l'article 7è de la Llei de 3 de maig de 1823 permeté a l'antic senyor jurisdiccional que subsistissin les seves emfitèusis, si acreditava mitjançant procediment judicial, que aquestes s'havien realitzat sobre terrenys situats en el seu senyoriu que li pertanyessin en virtut d'un títol independent del de la jurisdicció, que el contracte s'havia realitzat com si fos entre particulars, sense abusar dels privilegis jurisdictionals. La possibilitat d'obtenir aquesta declaració judicial està avui en dia amplament prescrita.

No obstant l'existència d'aquestes lleis, el fet és que mitjançant diverses practiques, nombroses emfitèusis de senyors jurisdictionals varen accedir al registres de la propietat sense títols vigents i estan a dia d'avui encara inscrites en els mateixos. De fet, s'ha comprovat que aquesta pràctica es va estendre amb l'entrada en vigor de la Llei Hipotecària de 1909. Malgrat el temps transcorregut, les inscripcions sense títols vàlids no creen, per si soles, cap dret en favor dels seus titulars, havent-se pronunciat el Tribunal Suprem en el sentit que la usucapió secundum tabulas requereix la possessió del dret real.

Cap de les diferents disposicions sobre censos, la Llei de 31 de desembre de 1945, la Compilació de Dret Civil de Catalunya, la Llei de Censos 6/1990 o fins i tot la darrera modificació continguda en el Llibre V del Codi Civil de Catalunya, varen ocupar-se d'aquesta qüestió, per presumir que la mateixa havia estat resolta amb les antigues lleis de senyoriu. I encara que així era de dret, de fet el problema no estava resolt.

Es per tal de solucionar aquesta qüestió i esborrar les inscripcions d'aquestes emfitèusis, que s'ha cregut oportú afegir el segon apartat d'aquesta nova disposició transitòria al Llibre Cinquè del Codi civil de Catalunya.

Així es podrà esborrar les inscripcions d'aquelles antigues emfitèusis abolides que mai haguessin hagut d'accedir al registre. Es preveu també en el segon apartat de la disposició que aquest procediment per acreditar l'existència de la jurisdicció només s'hagi de realitzar una sola vegada per a cada senyor jurisdiccional i que la resta d'inscripcions de censos abolits puguin ser cancel·lades amb una simple instància, fins i tot si hi han diferents titulars registrals successors del senyor jurisdiccional, mentre consti el seu origen comú.

Respectant però, drets adquirits, es dona empara a tercers adquirents de bona fe conforme a la legislació hipotecària i a aquelles emfitèusis feudals o jurisdiccionals que s'hagin pogut constituir de nou per usucapió. Seguint però, el que disposa l'article 2on de la Llei de 3 de maig de 1823, es respecta el fet que l'usucapió no es va poder començar estant en vigor les lleis de senyoriu.

En quan a la forma de saber si un senyor exercia jurisdicció en el seu domini, els inventaris notariais d'herències són una font fidel i precisa.

Finalment i pel que fa a la determinació de la natura de les emfitèusis senyorials constituïdes abans del 2 de febrer de 1837 i en les que els senyors tenien només la qualitat de territorials o que tot i essent senyors jurisdiccionals, haguessin de subsistir, s'estableix que l'emfiteusi s'ha de considerar com a un cens sense domini, a menys que es pactés la reserva de drets dominicals. Així si es va pactar la prestació de lluïme o foriscapi, l'emfiteusi es considerarà amb domini i a nua percepció si només es va pactar la prestació de fadiga.

En efecte a Catalunya, el lluïme, terç o foriscapi venia reconegut per lleis feudals en les Constitucions i Altres Drets de Catalunya L. IV Títol XXX Vol I. De Feus, Postats i Emparas Reals, Costums de Catalunya Capítols IV, V i VIII i el dret de fadiga en les Costums de Catalunya entre Senyors i Vassalls compilats per Pere Albert – Quins, e quants son los drets que el Senyor ha en son home continguts en el mateix títol, Capítol XXXIII de les Constitucions.

Es respecta així, l'abolició de les prestacions annexes a títols feudals que es proclamà en l'article 1er de la Llei de 3 de maig de 1823.

Es considera procedent la inspecció de les escriptures que van motivar la primera inscripció del cens o les originaries de constitució, perquè a Catalunya, en principi es presumia que els censos tenien domini i per tant moltes escriptures de censos senyorials haurien pogut accedir al registre com a censos amb domini quan aquest domini estava abolit per la Llei de 3 de maig de 1823.

Igualment, respectant drets adquirits, es protegeix a tercers de bona fe i a situacions de fet creades per l'exercici del domini directe sense oposició.

Per últim, es preveuen unes normes processals, que amplien el marge de temps per que el propietari de la finca gravada, pugui investigar la natura i l'existència del cens. Es pretén evitar, que mitjançant declaracions judicials, en les que el propietari no hagués pogut acreditar la natura del cens, es consolidin drets inexistents.

En definitiva, es crea un mecanisme àgil, per tal de netejar el registre

d'inscripcions d'emfitèusis abolides i que també permet precisar la vertadera natura del censos senyorials subsistents.

Considerant que Catalunya és una societat moderna, democràtica i avançada on no tenen cabuda en ple segle XXI supervivències feudals com són els censos feudals o jurisdiccionals que encara apareixen inscrits al Registre de la Propietat més de 170 anys després de llur abolició.

Considerant que mocions idèntiques o molt similars han estat aprovades per unanimitat pels plens dels ajuntaments de Sentmenat i de Castellar del Vallès.

Considerant que a més a més pel que fa a les poblacions de Vacarisses, Rellinars, Talamanca i a Ullastrell, el Marquès de Castellbell fou senyor jurisdiccional de les tres primeres i senyor territorial de la darrera i sobretot considerant el precedent de la Sentència del Tribunal Suprem de 3 d'octubre de 1974 que declarà per a certes inscripcions de censos del Marquès de Castellbell llur nul·litat radical.

Es presenten les següents proposicions

Proposició

1^a:Proposició de disposició transitòria al Llibre Cinquè del Codi Civil de Catalunya

Disposició transitòria

1. Cancel·lació de censos feudals i jurisdiccionals

Primera Tots els censos senyorials, fins i tot les existents en senyoriu no jurisdiccionals, que provinguin de prestacions feudals, els que haguessin estat imposats en virtut de jurisdicció, i també les subrogacions de prestacions amb aquests orígens, varen quedar abolides el 2 de febrer de 1837 per les lleis de Senyoriu.

Entre les prestacions abolides estaven incloses les següents:

a) les comunes o comú; la tolta, fòrcia, quístia o quèstia; el morabatí; el fogatge; la lleuda; el peatge; el llosol, llosos, lo çol, lloser, lossou, fàbrica, fàbrega de destret o ferreria; el dret de batllia o els parells; el ral de batlle; el mal condreu; l'empriu; la famada; la llaurada; la tirada o tiratge; el barcatge; la segada; la cavada; l'esquilada de blat; l'herea; els polls d'astor; el pa de ca; la brocadella de cavall; la cussura o cossura; l'enterca o enterquia; l'alberga o hospedatge; el

menjar de batlle; la perna de carn salada o pernil; l'aratge; el moltó i l'anyell magencs; l'ovella amb llet; el porc; l'escanal de porc; el vi de trescol; el vi d'en Besora; la cistella de raïms; la carabassa de vi; el feix de palla; els cercols de bota; els cercles de tina; la mola de molí; l'adob de resclosa; l'ordi o el blat d'acapte; l'acapte; la jova; la batadura o batuda; el jornal; la podada; la fermada; la tragina o tragí; la missatgeria; la bada; la guaita; l'obra de castell; el cens de castlania; les que resultin d'una subrogació en forma de cens dels sis mals usos, remensa personal, intestia, cugucia, exorquia, arcia o arsina, firma d'espoli o entrada al mas; els ous de cugul; el terratge en la forma senyalada per la Llei de 26 d'agost de 1837; i qualssevol altre que denotés servitud o vassallatge.

b) també les prestacions conegudes com la tasca; l'agrer o agrari; la calcatura; el braçatge en el territori del Bisbat de Girona; i la tasca i el braçatge en el del Castell d'Eramprunyà; la fadiga, el lluïisme i en general totes les que es deguessin en virtut de costums feudals i no de pactes entre emfiteutes i senyor directe.

Aquelles emfiteusis senyorials que per reducció del cens haguessin esdevingut emfiteusis sense pensió, es presumirà que varen quedar abolides.

Segona Són emfiteusis feudals, aquelles en que l'emfiteuta fos establert en un feu, deguéssim homenatge al senyor directe, es declarés home propi, soliu o sòlid, o es comprometés a observar qualssevol "Costums de Catalunya".

2. Procediment registral de cancel·lació per censos provinents de senyorijs jurisdiccionalis

Primera Les regles d'aquest apartat 2. , són aplicables a les emfiteusis senyorials que eren propietat abans del 2 de febrer de 1837 de senyors jurisdiccionalis, existents dins dels límits territorials de la seva jurisdicció i adquirides pels titulars registrals actuals posteriorment a l'entrada en vigor del Codi civil espanyol per successives transmissions a títol lucratiu. Per a les transmissions anteriors a l'entrada en vigor del Codi civil espanyol, és indiferent que aquestes fossin oneroses o lucratives, excepte pel que es disposa en el punt 4 regla primera cas, en que no seria aplicable el procediment registral.

Segona El titular registral del dret de cens haurà d'acreditar l'existència jurídica del mateix en el termini d'un any aportant al registre de la propietat un dels testimonis següents:

a) De sentència judicial que declari que aquella emfiteusi ha de subsistir.

b) De sentència judicial favorable d'un judici d'incorporació o de reversió del senyoriu jurisdiccional que permetés subsistir a les emfitèusis.

El registrador deixarà constància de l'existència jurídica del cens mitjançant una nota marginal i si s'escau cancel·larà les notes marginals a que es fa esment en la regla tercera. Igualment el registrador conservarà una còpia completa de la sentència.

No farà falta acreditar de nou l'existència jurídica del cens si en la seva primera inscripció ja es va fer, aportant algun dels testimonis esmentats.

Tercera El propietari de la finca gravada registralment per un cens emfitèutic podrà sol·licitar del registrador que anoti en nota marginal que el mateix ha de ser presumiblement cancel·lat per vici de jurisdicció, aportant al registre de la propietat testimoni de que els antecessors del titular actual varen ser senyors jurisdiccional en el terme on està inscrita la finca.

Aquest testimoni pot consistir en algun dels següents documents:

- a) Nomenament de jutges pel senyor jurisdiccional, per a causes civils o criminals, exceptuant les causes per raó de capbrevació.
- b) Confessió o inventari de drets per part del senyor jurisdiccional, conforme té jurisdicció en el terme.
- c) Altres documents públics on es testimonii l'exercici de funcions inherents a posseir el dret de jurisdicció.
- d) Les dades sobre exercici de jurisdicció contingudes en la Part 3^a de Pràctica, forma y estil de celebrar Corts en Cathalunya, de Lluys de Peguera (de data entre 1604 i 1610), en el cens de Floridablanca (any 1787) o en el cens de Godoy-Larruga (any 1.797) que es presumiran exactes quan s'indiqui que s'exercia jurisdicció

A més a més aportarà la documentació necessària, que acrediti que els titulars actuals han adquirit el seu dret de l'antic senyor jurisdiccional, per transmissions lucratives successives, si això no consta en el registre.

El registrador anotarà també en l'índex de les persones i per tots els altres censos emfitèutics que tinguin el mateix origen i situats en el mateix terme municipal, que hi ha tingut entrada en el registre una sol·licitud fonamentada de cancel·lació d'un cens per vici de jurisdicció.

No procedirà cap anotació en el índex de les persones o en el foli registral de la finca per la que s'hagi acreditat l'existència jurídica del cens.

Quarta Els propietaris que tinguin el cens emfitèutic que grava la seva finca afecte a l'anterior anotació en l'índex de les persones, en podran sol·licitar la conversió en l'anotació marginal que s'esmenta en la regla tercera i amb els mateixos efectes, amb una simple instància. Si aquesta sol·licitud es fa transcorregut un any des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició transitòria, i no s'ha acreditat l'existència jurídica del cens, aleshores el registrador procedirà a cancel·lar-lo sense més tràmits.

Cinquena Si el documents esmentats en la regla tercera accedeixen al registre transcorregut el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició transitòria i sense que consti per nota marginal l'existència jurídica del cens, es cancel·larà sense més tràmits el dret real de cens i es faran les oportunes anotacions en el llibre de les persones.

Sisena Transcorregut un any des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició transitòria, es cancel·laran totes les inscripcions de censos afectats pel vici de jurisdicció.

Excepcionalment, no quedarà extingit per cap de les disposicions anteriors, encara que el cens sigui cancel·lat, el dret del censalista que acrediti haver creat, de nou, el cens per usucapió.

Setena Sempre que el cens estigui afecte a la nota marginal de la regla tercera, els pagaments de pensions, lluïsmes o redempcions que es realitzin tenint com a causa censos senyorials, es faran a la Caixa General de Dipòsits.

Allí estaran a l'espera de que el censalista acrediti, per certificació del registrador o judicialment, l'existència jurídica del cens i per tant el seu dret a cobrar. Aquest termini durarà un any des de que es faci el dipòsit o mentre duri el procediment judicial. Si transcorregut el termini el censalista no ha retirat els imports dipositats, el censatari en podrà demanar la devolució.

3 Determinació de la natura dels censos senyorials no extingits

Primera En els censos emfitèutics senyorials existents abans del 2 de febrer de 1837, el censatari que no hagi reconegut el dret de lluïisme o el de fadiga, o que tot i haver-los reconegut, no li hagi prescrit el seu dret a impugnar-los, pot sol·licitar que es determini la natura del cens.

Segona Estarà reconegut el lluïisme, si el censatari n'ha pagat algun o ha admès expressament el dret de lluïisme, així com per qualsevol altre mitjà admès en dret. El dret de fadiga estarà reconegut si s'ha comunicat

expressament una alienació al censalista o se li ha presentat una escriptura d'alienació per a que exercités en el seu dia el dret de signatura. Estaran reconeguts el lluïisme i la fadiga si s'ha admès que el cens tenia domini.

Els reconeixements s'hauran d'haver fet després del 2 de febrer de 1837.

Tercera El censatari haurà d'acreditar mitjançant l'escriptura que motivà la primera inscripció registral o preferiblement amb la de constitució de l'emfiteusi, que aquesta no contenia pacte sobre la prestació de lluïisme o de fadiga. Es presumirà, excepte prova en contra, que l'emfiteusi senyorial va quedar reduïda a la condició d'emfiteusi a nua percepció, si només es va pactar el dret de fadiga, o a la de cens sense domini si no es va pactar cap dels dos drets.

4. Subsistència de censos abolits

Primera Els titulars del dret de cens que resultin protegits com a tercers de bona fe, conforme a la legislació hipotecaria, no resultaran afectats per aquesta disposició transitòria.

Segona Els titulars del dret de cens, que l'hagin creat de nou per usucapió, no resultaran afectats per aquesta disposició transitòria.

El termini per al còmput de l'usucapió només serà vàlid després de l'entrada en vigor del Codi Civil Espanyol, i quan a més a més s'hagi donat en tota la seva durada, contra propietaris que tinguessin la lliure disposició del seu immoble.

Així, el fiduciari, usufructuari o altre posseïdor actual de l'immoble computarà en el seu perjudici exclusiu el període en que hagi pagat el cens, període que no computarà pel fideïcomissari o nu propietari.

Si hi ha diversos copropietaris de la finca caldrà que tots ells hagin pagat la pensió perquè la usucapió pugui consumir-se.

Tercera. Els censos només es poden crear d'acord amb que estableix l'article 565-3 d'aquest Llibre. Per tant no tindran validesa els reconeixements, acceptacions, actes propis, renunciés de drets o fins i tot pagaments de lluïsmes tendents a crear un nou cens enlloc de l'anterior cens feudal extingit

5. Cobrament de l'indegut

El cobrament de quantitats pels titulars registrals de censos abolits que no subsisteixin, comporta la obligació de restituir els imports rebuts per aquest

concepte, ja siguin pensions, lluïsmes, preus de redempcions o per qualsevol altre motiu.

Les sentències en que es declarés l'existència de vicis en la inscripció originària de censos, seran apreciats per a determinar si posteriors cobraments, de redempcions o de lluïsmes, poden haver estat fets de mala fe i a partir de quina data existiria la mala fe.

A partir d'un any de la data d'entrada en vigor d'aquesta llei, les quantitats degudes meritiran l'interès legal, si l'obligat a retornar l'indegut no ha efectuat diligentment cap activitat per fer efectiva l'obligació de restituir.

6. Normes processals

Primera Durant, el període d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició transitòria, els censalistes d'emfitèusis senyorials no en podran demanar la redempció. Aquesta norma és una excepció temporal a les facultats del censalista reconegudes en la transitòria catorzena apartat 3.9 d'aquesta llei.

Segona En els procediments judicials, relatius a emfitèusis senyorials, censalistes i censataris en podran demanar la suspensió. Disposaran així d'un termini extraordinari per a investigar i si s'escau acreditar la natura del cens o si aquest està afectat pel vici de jurisdicció.

Aquesta suspensió es podrà demanar durant un any, des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició transitòria. La suspensió s'acordarà per a un termini de dos mesos.

Un cop transcorregut el termini, o abans a instància de la part que proposà la suspensió, el procediment es podrà reprendre.

El propietari que hagi sol·licitat la suspensió i que no hagi aportat cap prova vàlida que afecti la legitimitat de les reclamacions del censalista, abonarà les quantitats degudes, incrementades amb l'interès legal del diner mentre el procés ha estat en suspens.

Tercera Encara que el titular registral del cens acreditat, d'acord amb la regla tercera apartat 1er, que el cens havia de subsistir, això no impedirà que el propietari de la finca, per a qui la sentència no tingui força de cosa jutjada, pugui provar l'origen jurisdiccional o feudal del cens i el domini i obtenir la declaració d'estar extingits.

Encara que el propietari d'una finca no pugui optar a seguir el procediment

registral del punt 2., podrà obtenir la tutela judicial, per determinar si s'escau, que el titular del cens no pot tenir la protecció registral del tercer de bona fe.

Quarta Les sentències anteriors al 2 de febrer de 1837 i les dels judicis instructius posteriors a aquesta data no tenen força de cosa jutjada, fins i tot pels successors de les parts que hi van intervenir.

Proposició 2^a

Sol·licitar als titulars actuals d'inscripcions de censos provinents dels que posseïa el Marquès de Castellbell l'any 1837 al municipi de Rellinars que demanin al Registre de la Propietat llur cancel·lació.

Es per això que s'aprova per 6 vots a favor i 1 abstenció de la Sra. Moreno, la qual exposa que està d'acord amb l'abolició dels censos , però no amb el text de la moció.

Primer.- Adherir-nos a la proposició presentada per el grup d'ERC, per la nova introducció d'una disposició transitòria al Llibre cinquè del Codi Civil de Catalunya relativa a la cancel·lació de censos feudals i jurisdiccionals

Segon.- Que tots els grups avui representats a l'Ajuntament de Rellinars trametin aquest acord el seu grup del Parlamentari

Tercer.- - Trametre el present acord al president del Consell Comarcal del Vallès i a l'ajuntament de Talamanca.

Quart.- Trametre el present acord al Síndic de Greuges per tal de que vetlli per a una solució ràpida i satisfactòria d'aquest afer.

Cinquè.- Trametre el present acord a l'Honorable Consellera de Justícia de la Generalitat i sol·licitar-li la màxima urgència en la tramitació d'un afer del que tenen coneixement institucions dependents de la Conselleria de Justícia des de fa gairebé una any.

Sisè. - Trametre el present acord al Molt Honorable President de la Generalitat i al President el Parlament de Catalunya.

4.- APROVACIÓ, SI S'ESCAU, CERTIFICACIÓ N° 4 DE L'OBRA URBANITZACIÓ ACCESSOS AL CEIP

Sobre aquest punt el Sr. Puig demana si s'ha pensat amb alguna penalització pel retard en l'execució de l'obra, ja que es va fer tot a corre-cuita i ja han passat 5 mesos quan l'obra hauria d'estar acabada en 2.

El Sr. Sales exposa que tot i que el constructor volia donar per acabada l'obra, l'Ajuntament vol que s'acabi al 100% i per tant no s'ha acceptat, a primers de setembre es continuarà amb la part que falta.

El Sr. Puig exposa que no s'hauria d'aprovar la certificació perquè l'entrada de l'escola no està bé.

El Sr. Sales exposa que l'accés ha de ser on és, tot i així no està acabat ni per Elecman, ni per Fecsa, un cop retirats els pals es podrà fer un accés per totes les persones.

Seguidament i un cop informades pel tècnic director de l'obra "Urbanització Accessos al CEIP Rellinars Zona el Planet", la certificació n° 4, presentada per l'empresa adjudicatària d'aquesta obra , Electrificacions Manresanes, SA, NIF A58873787 de 17.085,34 €, s'aprova per 4 vots a favor i 3 abstencions:

Primer. Aprovar la certificació n° 4 de l'obra Urbanització accessos al CEIP de Rellinars, factura n° D0-80044 per un import de Disset mil vuitanta-cinc euros amb trenta-quatre cèntims (17.085,34 €).

5.- PRECS I PREGUNTES

El Sr. Puig demana sobre les restes de l'obra de la urbanització del Molí que encara estan a l'obra.

El Sr. Sales exposa que ja miraran com està aquest tema.

El Sr. Puig demana que han vist que hi ha una altra persona en el servei de brigada, si se'ls pot informar. Ja es va dir en un ple anterior que amb l'entrada del Sr. Rodolfo se l'hauria d'haver agafat en aquell moment, ja que si ell anés a magistratura tindria dret de cobrar des de que va presentar la sol·licitud.

El Sr. Sales exposa la seva discrepància , i diu que el Sr. Rodolfo Roca, tenia una excedència i per tant tenia dret a tornar ocupar un lloc de treball, si bé l'empresa diu quan.

El Sr. Puig demana sobre una instància presentada pel Sr. Hidalgo.

El Sr. Sales exposa que ja se li contestarà , tot depèn d'una segregació que encara falten alguns tràmits . De tota manera el Sr. Hidalgo no és membre de la Junta del Planet.

El Sr. Puig agraeix la bona voluntat d'haver inclòs en el ple el punt de precís i preguntes.

Seguidament, i no existint altres assumptes de que tractar, s'aixeca la sessió a les dinou hores i cinquanta-quatre minuts, d'ordre de la presidència, de la qual cosa s'estén la present acta que signa l'alcalde, amb mi , la secretària